

روز جهانی بیابان‌زدایی

بیابان زایی چیست؟ بیابان زایی؛ یعنی تخریب زمین ها در مناطق خشک، نیمه خشک و نیمه مرطوب تحت تأثیر عوامل اقلیمی و انسانی.

بیابان زایی چیست؟ بیابان زایی؛ یعنی تخریب زمین ها در مناطق خشک، نیمه خشک و نیمه مرطوب تحت تأثیر عوامل اقلیمی و انسانی. این تخریب می تواند سبب از بین رفتن پوشش گیاهی و پیدایش شرایط بیابانی شود و بر گسترش و قلمرو بیابان ها بیفزاید. البته نواحی تبدیل شده به بیابان، توان قابل ملاحظه ای دارند و می توان آنها را با مدیریت منظم، برنامه ریزی اصولی و هدایت شده و حفاظت آب، بازسازی کرد. چنین مناطقی در سطح کره زمین وسعتی برابر 21 میلیون کیلومتر مربع دارد که حدود بیست درصد خشکی ها را در برمی گیرد. گرم ترین آنها صحرای افریقای شمالی و سردترین آنها صحرای گوبی مغولستان است. در جهان سیزده بیابان وجود دارد و دشت کویر و دشت لوت ایران، از مهم ترین بیابان های جهان به شمار می روند. فعالیت های بیابان زدایی در ایران، از سال 1344 تاکنون حدود دو میلیون هکتار جنگل های دست کاشتی است که در چهار استان کشور پراکنده است. نقش عمده این پوشش گیاهی عبارت است از حفاظت از روستاها، شهرها و زمین های بایر، حفظ راه های ارتباطی از یورش شن های روان، مراقبت از تأسیسات اقتصادی، صنعتی و نظامی، کاهش آلودگی هوا، تأمین علوفه و تولید چوب در حد مجاز.